

6. 2/49
(Článek byl uveřejněn v listopadu 1940 v německém vojenském časopise „Militärwissenschaftliche Rundschau“.)

II./75. pěší prapor dostal dne 19.5.1940 za úkol chránit odkrytý bok pluku. Jako posilové prostředky dostal těžké kulomety a minomety 8./75. roty. 5./75. rota byla jako předvoj praporu a měla za úkol projít vesnicí Montaigu a zajistit prapor přes noc na sev. okraji lesa asi 2 km jižně od Montaigu. Podařilo se jí dostat se do Montaigu bez jakéhokoliv zásahu nepřítele, přesto, že byly spatřeny asi 3 nepřátelské tanky, parkující pod skupinou stromů asi 2 km sev. záp. od Montaigu. Nejvíce námahy dalo překročení hustě porostlého hřebene jižně od Montaigu. I to však bylo překonáno a rota dorazila na určené místo dne 20.5.1940 ve 02.00 hod. po 28 km pochodu.

V 08.00 hod. dostal velitel roty rozkaz postoupit do prostoru Courtray a zajistit zde prapor. Slabé polní strážce si měl postavit na remské silnici.

V 10.00 hod. rota dorazila na určené místo. Po nepříteli nebylo ani stopy. Velitel roty rozmístil své čtyři a dvě družstva poslal na remskou silnici. Kromě toho nařídil vel. prap. 14. (protitankové) rotě vyslati na silnici jeden kanon jako ochranu proti útočné vozbě. Družstva byla záhy nastřelena někde z prostoru silnice, nebylo však možno zjistit odkud. Nepřítel však záhy přestal a pravděpodobně ustoupil. V okamžiku, kdy obě družstva dosahovala silnice, střetl se protitankový kanon s nepřátelskou ÚV. Byly to čtyři 18-tunové tanky, jedno obrněné auto a obrněné auto na zásobování střelivem. ÚV. přijela po remské silnici směrem od Festiaux. Tanky ihned soustředily palbu na německý protitankový kanon a, dříve než mohl vypálit první ránu, byla obsluha pobita. Tanky pokračovaly ještě po nějaký čas v palbě na zajišťovací jednotky na okraji lesa, potom se však vrátily zpět do Festiaux.

Na silnici byl ihned poslán další protitankový kanon. Dorazil do prostoru dvou zajišťovacích družstev a podařilo se mu nalézt výhodné palebné stanoviště.

Nepřátelská ÚV. naladěna prvním úspěchem vyrazila opět. Protitankový kanon zahájil ihned palbu a podařilo se mu zničit obrněné auto a jeden 18-tunový tank. Obrněné auto na střelivo bylo vyraženo dvěma granáty, poněvadž se přiblížilo velmi

Útok 5./75. pěší roty na Festiaux a pochod na Aisne (dne 20. května 1940)

blízko oběma zajišťovacím družstvům. Zbytek se vrátil ihned do Festiaux.

5. rota mezitím postoupila dále do předu a zaujala obranné postavení směrem na Festiaux a na remskou silnici. Dvě čtyři, minomety, těžké kulomety a SV. roty se rozmístily na okraji lesa směrem na Festiaux, jedna četa na druhém okraji, směrem na remskou silnici. Protitankový kanon a zajišťovací družstva zůstala na svých místech.

V 01.00 hod. zpozoroval velitel roty dlouhý proud nepřátelských motorisovaných jednotek na silnici sev. od Festiaux. Proud byl složen z motocyklů, aut a desíti 18-tunových tanků. Nařídil okamžitě palbu minometů a kulometů na silnici sev. Festiaux. Nepřítel se začal právě rozvíňovat na sev. okraji vesnice, když dopadly první miny. Minometná palba na 1200 m byla přesná a způsobila hrozný zmatek. Nastala panika. Některé vozy se snažily uniknout a tři tanky se obrátily na útěk bez ohledu na vlastní jednotky. Zbývajících sedm tanků se po krátké době vzpamatovalo a pokusilo se o útok na obranné postavení 5. roty. Postupovaly vpřed, vedl je motocyklista, který byl ihned zastřelen. Protitankový kanon zahájil palbu. První tank byl vyřazen, právě v okamžiku, když již téměř pronikal do obranného postavení roty. Tyž osud stihl tank následující a zbývajících pět tanků se kvapně vracelo. Dříve však než dorazily zpět do vesnice, byl další zapálen, obsluha se však zachránila.

Na silnici sev. od Festiaux se objevila nová obrněná vozidla. Mezitím však dorazila celá protitanková rota a zahájila ihned palbu všemi svými zbraněmi. Vzdálenost byla asi 1800 m, takže nepřátelská ÚV. nemohla utrpět velkou škodu, obsluha však hned po prvních ranách opustila vozy a rozeběhla se po terénu.

V 15.00 hod. se velitel roty rozhodl, že provede útok na Festiaux. Rozmístil proto vhodně své čtyři ve východišti a rota vyrazila na vesnici z východu. Útok se setkal jen s velmi slabým odporem. Byla to vlastně palba jen jednotlivých pušek. Ve vesnici byl nalezen větší počet nepřátel, kteří nekladli žádný zvláštní odpor. Všichni byli zajati a kromě toho byla ukořistěna 4 obrněná a větší počet nákladních aut. Ztráty na německé straně nebyly žádné.

Za krátko potom dostal prapor rozkaz postoupiti ještě téhož večera na kanál, spojující Oisu s Aisnou v prostoru Braye en Laonois a jihozápadně odtud. Velitel praporu neměl dosud žádných zpráv o provedeném útoku 5. roty a nevěděl také, co se děje vpravo a vlevo od něho. Francouzské jednotky nemohly býti daleko odtud, poněvadž zde byla dosud slehlá tráva a v ohništích dosud doutnal oheň.

Po krátkém pochodu narazila předvojová rota na překážku na silnici. Velitel roty ihned nařídil opustit silnici a krýti se, poněvadž očekával, že překážka bude chráněna palbou. Během několika vteřin byl přivezen protitankový kanon a jedna rána stačila, aby se překážka zhroutila. Po nějakém nepříteli však ani stopy.

Prapor dorazil do Chamouille. Byl zde dosud ukazovatel, ukazující cestu na Chemin des Dames, Ailette a Cerný. Bylo nutno projíti hlubokým údolím. Prapor to provedl bez jakéhokoli zajištění boků, ačkoliv to bylo velmi riskantní, poněvadž nepřítel mohl býti skryt v přílehlých stráních. Nestalo se však nic. Prapor prošel jako zázrakem bez jediného výstřelu. Prošel vesnicí, kterou Francouzi zanechali v desolátním stavu.

Cesta pokračovala širokou dlážděnou silnicí, přecházející široký dominující hřbet, táhnoucí se podél Chemin des Dames. Vpravo i vlevo od silnice by se sotva našlo místo, které

nebylo během světové války někdy krátce zorané granáty. Po celém okolí není ani jediného vysokého stromu. Jsou to jenom pahýly kmenů, které byly přelámány ve světové válce. Z kořenů vyrůstají dosud výhonky, které tvoří husté keře. Jsou zde ještě granátové jámy, naplněné bahnitou vodou. Po obou stranách silnice je starý zákop, jehož stěny se již sesuly a před ním stojí ještě stará drátěná překážka.

Což ti Francouzi spí? Jak se mohli vzdáti bez jediné rány tak důležitého hřebtu, jehož důležitost by mohli znáti z poslední války?

Pokračujeme v postupu na Cerný. V dálce se ozvala kul. palba. Předvoj dorazil do vesnice. Z prvních baráků se ozvala palba několika pušek. Dvě družstva byla poslána na prohledání baráků. Přivedli francouzského vojáka, který byl zřejmě ještě ospalý. Kamarádi mu odešli a nechali jej spat.

Ve 22.00 hod. dorazil prapor do určeného prostoru. Roty se rozcházely do příkazných úseků. Za nimi postupují telegrafisté, připraveni postavit telefonní vedení, jakmile dostanou rozkaz. Co jest s francouzským dělostřelectvem? Což nás nechají stále tak volně procházet? Nebo neměli čas zahájit palbu? Nechali nás přejít holý svah nad Chemin des Dames bez jediného granátu.

Toho dne byl získán velký kus terénu, kterého nebylo nutno dobývat.

(Článek byl uveřejněn poprvé 7. března 1941 v „Militär-Wochenblatt“. Autorem jeho jest německý četař Hermann Schultze.)

Útok německé motorizované roty na Calais

Článek ukazuje čtyři charakteristické poznatky:

1. Němci použili zvláště vyzbrojených železných jednotek na silně opevněný bod spojení.
2. Překážky, které měly za úkol zpomalit postup Němců, byly většinou velmi slabé, takže nesplnily svůj úkol. Překážka nemá cenu, jestliže se dá lehkou odstranit. Němci používali na odstranění překážek tanků. Z toho plyne, že jak překážka, tak i příchody k ní musí býti opatřeny minami.
3. Použití pancéřovaného hrubého dělostřelectva.
4. Způsob vydávání ústních rozkazů, použití zbraní, které jsou k dispozici, a způsob jejich používání.

Rota dorazila do Cuines těsně před půlnocí a ihned začala provádět zběžné opevnování. Cuines jest malé městečko asi 6 km od Calais. Když jsme sem dorazili, našli jsme zde jen polorozbité baráky a četné známky, že Francouzi a Britové opustili toto místo teprve před krátkou dobou. Měli asi velmi nespěch, poněvadž zde nechali spoustu věcí, které nemohli vzít s sebou.

Časně z rána provedli naše přední stráž pozorovou rekognoskaci, po nepříteli nebylo však ani stopy. Neobjevil se ani britský pozorovací letoun. Po provedení rekognoskaci byly staženy polní stráž a pokračováno v pochodu na Calais.

Cesta vedla podél kanálu a na několika místech byly vybudovány slabé a velmi primitivní překážky, postavené z motorových